

havde stillet sig paa samme Standpunkt som jeg. Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) behagede at sige, at jeg holdt Sigtaale over den paaagældende, og han sagde det paa en saadan Maade, at han saa ud, som om han ventede at tage Regler paa denne Ytring. Det glædede mig i øvrigt at se, at hans Meningsfæller ikke syntes at slutte sig til de haanlige Udtalelser, som han kom med i Anledning af de Ytringer, jeg havde brugt om et andet Medlem. Men jeg mener, at jeg er berettiget til at minde om et andet æret Medlem, som sidst, da vi havde Fattigloven til første Behandling, stod som Ordfører for Fattigudvalget, ikke for det, som blev nedsat angaaende denne Lov, men for det, der havde været behandlet her i Tinget, og som jeg havde indbragt. Det var det daværende Medlem fra Nakflov (Meergaard), der sidst var Ordfører for Fattigsagen, og jeg vil spørge det ærede Flertal, som her vilde bringe dette over paa min Stilling: Hvad var det ærede Medlems Stilling til dette Forslag. Det var ganske den samme Kritik, han øvede, som jeg har øvet her overfor dette Forslag. Det staar i Rigsdagstidenden, og der kan man ogsaa se, hvad Ministeren svarede. Da Ministeren beklagede sig over, at han havde været i høj Grad skarp og bitter overfor Regeringens Forslag, og at han havde spurgt Ministeren: Skal dette virkelig kaldes en Alderdomsforsørgelse? — det spurte nemlig det ærede Medlem om, der den Gang talte paa Flertallets Vegne, og jeg antager, at hvis han havde været her, vilde han endnu have staaet i Flertallets Rækker — han havde erklæret, at det efter hans Formening vilde forhindre Gennemførelsen af en Alderdomsforsørgelse, som en saadan burde og skulde være, noget, der skulde være den fattiges Ret, som han frit kunde gaa hen og hævde ligesom en Embedsmand, der hæver sin Pension, og ikke noget, der staar paa en Paragraf i en Fattiglov. Og hvad svarede den ærede Minister? Han sagde: Naar man spørger mig, om det er en Alderdomsforsørgelse, skal jeg svare det ærede Medlem, at det selvfølgelig er noget, der gaar i Retning af en Alderdomsforsørgelse, at det er en Slags Surrogat for en Alderdomsforsørgelse. Ja, der have De det, mine Herrer, det er et Surrogat for en Alderdomsforsørgelse — ogsaa det, De her lave. De Herrer Ministre have en vis Evne til at finde Ord. Da vi for ikke længe siden havde Sukkeret til Behandling her, saa fandt en Minister Ordet „Sammenmelting“, og saaledes har man ogsaa her

fundet Ordet „Surrogat“. Naar man hælder forskellige Stoffer sammen, kan man undertiden tilbejbringe et Produkt, der er et Surrogat for det virkelige, det ægte. Noget saadant er det, der her bliver labet, men det ægte Produkt faa De virkelig ikke. Det er, som det blev sagt af den, der den Gang som Ordfører paa Flertallets Vegne imødegik Regeringen, det er en Ret, den fattige udslidte Arbejder burde have paa sine gamle Dage, en usforbeholden Ret til at nyde, hvad han behøver, hvor han vil, frit og uhindret, men dette faa de ikke her. Derimod lætte De en Pind derfor, og De udslette denne Ret samtidig med, at de komme med det Surrogat for en Alderdomsforsørgelse, som Ministeren har sagt, at De kunne faa ved Hjælp af hans Lovforslag, hvad der maatte kan være en Trøst for det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds (Jeldthusen), som i Gaar i et politisk Foredrag bekendte sin politiske Omvendelse. Han sagde, at det havde gjort ham ondt at se, at Højre hvert Aar rejste hjem med en provisorisk Finanslov, medens han ikke havde det mindste at rejse hjem med til sine Venner. Jeg er nu saa temmelig overbevist om, at Højre ogsaa i Aar vil rejse hjem med en provisorisk Finanslov, medens det ærede Medlem maatte faa det Surrogat, som Ministeren kan betænke ham med som fremgaaet af Sammenmeltingens Digel. Om det ærede Medlem vil have nogen Fornøjelse af at præsentere det for sine Vælgere, veed jeg naturligvis ikke, og det er noget, som jeg for saa vidt ikke har noget med at gøre, men det er vistnok det eneste, han har Udsigt til at faa med sig. — Jeg skal nu gøre et Par ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen). Det ærede Medlem har undertiden til Bane at ville lege lidt Skoleret med andre Medlemmer; det ligger maaste i, at han er Højskoleforstander. Men jeg vil sige det ærede Medlem, at man maa ikke tro, at man har Ret til at anses for klogere eller dygtigere end andre, fordi man bestandig staar og taler om andres mindre Dygtighed, og det tillod det ærede Medlem sig i Gaar. Naar det ærede Medlem rejser sig for at tale om en Sag, saa sker det altid med en vis Flothed; han har gerne en Bittighed at begynde med, som gælder en eller anden Rigsdagsmand, og som han venter skal slaa an. Det er, som om han vil sige: Nu er det mig, der begynder, og nu skulle de Herrer have en Omgang! Jeg vil sige det ærede Medlem, at det kan have sin Fordel at være slagfærdig og have noget